

ČISTÉ SRDCE

Programovací partner: GK 11
Rodina tajemství
Rodina zkoušek (GK 12, 33, 56)

Fyziologie: štítná žláza
Aminokyselina: žádná
(stop kodon)

STÍN 12 JEŠITNOST

ZÁVĚREČNÁ ZKOUŠKA

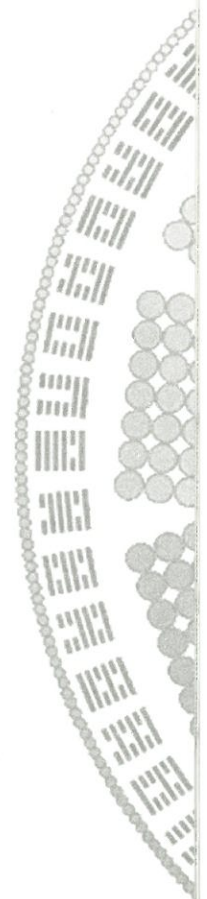
GK 12 je se svým stínem a siddhi v lidské genetické matici jedním z pozoruhodných a vlivných archetypů. Každý ze šedesáti čtyř genových klíčů koresponduje s chemickou rodinou v genetickém kódu *kodon*. K rozšifrování genetického kódu musí vědci najít v celém balíku kódovaných informací nacházejících se v DNA určité chemické mezníky, které se nazývají *start kodon* a *stop kodon*. Tato chemická interpunkční znaménka hrají v celém genetickém kódu velmi důležitou roli. GK 12 spolu s GK 33 a GK 56 souvisí s tím, co věda nazývá *stop kodon* neboli *terminační kodon*. Na čistě archetypální úrovni jsou tyto tři terminační kodony – společně tvořící *Rodinu zkoušek* – nazírány jako tři významné mytické zkoušky, které člověka testují na cestě k seberealizaci. Samotný stín 12 Ješitnost je jádrem *Rodiny zkoušek* a představuje třetí, závěrečný aspekt této trilogie lidského prověřování.

GK 12 je výjimečný. V rámci mystéria jednadvaceti rodin kodonů tvoří GK 12 samostatnou rodinu uvnitř *Rodiny zkoušek* zvanou *Rodina tajemství*. Své tajemství však udržuje pevně pod pokličkou až do chvíle, kdy jsou aktivovány nejvyšší frekvence siddhi 12.

Ješitnost, stejně jako Pýcha (stín 26), nás pronásleduje až na samý vrchol vědomí. Toto slovo je většinou z nás nepřijemné a nechceme s ním mít nic společného. Na rozdíl od pýchy, která potřebuje publikum, je ješitnost daleko niternější záležitostí. Ješitnost je jako lišejník přirostlý pevně ke skále v těch nejvyšších nadmořských výškách. Bez ohledu na vyspělost našeho vědomí na nás bude ješitnost velmi nenápadně ulpívat i na nejvyšších vibracích. V jistém smyslu je ješitnost vůbec první lidskou nectností a je to také poslední stín, který nás opustí.

Stín 12 je zamilovaností do vlastní jedinečnosti. Učí nás milovat sami sebe, což je přesná definice ješitnosti. Ješitnost přestává být ješitností až tehdy, když si uvědomíme, že milovat sám sebe vlastně znamená milovat všechny lidi, což je odhalení vyžadující totální kvantový skok ze svého já. Stín 12 je proto výrazně spojen s tématem osobní síly, individuality a také lidské touhy vyjádřit ty nejčistější aspekty dřímající v naší duši. Umožňuje dosáhnout značné inteligence a uměleckého mistrovství, ale zároveň nám brání otevřít své srdce. Ješitnost se obává, že když budeme vycházet ze svého srdce, přijdeme o svou osobní sílu.

Jelikož k tomuto genovému klíči patří vyjádření duše a srdce, je spojen se schopností navázat kontakt s emocemi a dechem. GK 12 je fyziologicky provázán se štítnou žlázou, příštítnými tělisky a především s hrtanem. Lidský hrtan je vertikální a tím se odlišujeme od zvířat, která mají horizontální hrtan. V ezoterických kruzích se traduje, že živočichové s horizontálním hrtanem jsou ovládáni skupinovým duchem, zatímco vývoj vertikálního hrtanu vedl ke vzniku ega. A vskutku právě GK 12 umožňuje převádět myšlenky v jazyk a zvukovou vibraci a tím vytváří iluzi, že naše slova mají nezávislou moc. Z této představy nezávislosti se zrodily dva nejmocnější lidské atributy – ješitnost a ego. Prastará učení jógy zdůrazňují hlubokou spojitost mezi hrtanem, sídlem páté čakry, a pohlavními orgány, čili druhou čakrou. Tato souvislost je viditelná na rychlém růstu hrtanu během puberty. Jógová učení rovněž tvrdí, že tato dvě centra byla dříve jedním a postupem času se rozdělila a hrtan se pomalu uzavřel. Všimněme si také, že latinské označení štítné žlázy – *glandula thyroidea* – je odvozeno od řeckého slova štít (anglický název této

žlázy je *thyroid*, zatímco český je překladem latinského termínu, *pozn. překl.*). Velkým tajemstvím skrytým ve stínu 12 je tajemství řeči. Bible praví, že Adam v rájské zahradě kousl do jablka a to mu uvízlo v krku. Proto se toto místo na krku dodnes v angličtině nazývá *Adam's apple*, tedy Adamovo jablko, (v češtině ohryzek, *pozn. překl.*). Ohryzek představuje mužský princip rozumu, který se ztotožňuje se slovy, myšlenkami a činy, a hrtan nám pomocí své schopnosti tvořit řeč vytváří iluzi moci. Stín 12 miluje zvuk vlastního hlasu, a proto stojí u zrodu lidské schopnosti dorozumívat se prostřednictvím řeči. Na vyšších frekvencích však odhalíme, že nezáleží na tom, co řekneme, ale na vibraci ukryté za naším hlasem. Ješitnost může vybírat ta nejkrásnější slova, ale nikdy nezakryje frekvenci svého tónu.

Je důležité si zde připomenout, že žádný ze šedesáti čtyř stínů není ve své podstatě špatný. Když něco prohlásíme za špatné, unikne nám dar, který to v sobě skrývá. Ješitnost je prostě nízkou frekvencí GK 12, ale je také základem siddhi Čistoty.

Ješitnost může rovněž překročit slova a skrýt se v mlčení. Někdy se ješitnost ukryje do toho, co neřekneme. Schová se do pocitů a myšlenek. Důvodem, proč je ješitnost pro lidi tak těžkou zkouškou, je fakt, že leží mimo záběr našeho ega. Asi se teď ptáte: Co s tím můžu udělat? Jak mám transformovat tento stínový stav? Jelikož je stín Ješitnost tak nepolapitelný, je lepší nad ním moc nepřemýšlet. Už jen myšlenka, že se nám podařilo přemoci vlastní ješitnost, vede k ještě větší ješitnosti! Je jen důležité vědět, že dokud budeme sami sebe zažívat jako oddělené od života – dokud budeme procítovat moc a velikost své individuality – bude ješitnost stále přítomná a tiše kráčet po našem boku. Teprve až v pozdním stádiu našeho vývoje, na nejvyšších frekvencích vědomí, se ješitnost konečně najednou sama vytratí.

Ješitnost má jednoho úhlavního nepřítele, a tím je láska. Ješitnost nám brání upřímně milovat jiného člověka, protože nás udržuje v izolaci. Můžeme být krásní, inteligentní a oplývat všemi ctnostmi, ale ješitností nás bude udržovat v opozici k ostatním. Čím vyvinutější je naše vědomí, tím nenápadnější, a tudíž mocnější bude naše ješitnost. Právě pro ten druh lidí, které přitahuje tato kniha, je ješitnost velkou zkouškou. Čím jemnější jsou naše frekvence, tím více propadáme iluzi, že jsme jiní a čistější než zbytek světa. Začínáme se více ztotožňovat se svým vyšším já, z čehož má nižší já samozřejmě velkou radost. Je to nezáladnější část našeho duchovního vývoje, protože je tak lehké zde zamrznout na relativně vysoké frekvenci. Cítíme se mocní, osobití, moudří a dobrotiví. Jenže právě zde na nás čeká největší krok – skok do skutečné čistoty – do své smrti.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 12 – ELITÁŘSTVÍ

Existují dva typy ješitnosti, hrubá a jemná. Potlačená povaha je jemnější verze, která se projevuje jako elitářství – pocit povýšenosti nad ostatními. Elitářství je ješitnost ukrytá pod povrchem. Tito lidé s námi mohou navenek souhlasit, ale uvnitř mají úplně jiné pocity. Často se úplně zdrží jakýchkoli komentářů a zachovávají si vnitřní odstup. Je to doména *duchovně vyspělých* – té hrstky jedinců, kteří *na sobě už dlouho pracují*. Tito lidé mají ve svém nitru pocit, že jsou čistější než ostatní. Mohou být velmi pyšní na to, že jsou jiní a že stojí mimo jakékoli systémy víry a přesvědčení. Ješitnost se postará o to, že takový člověk není schopen udělat další krok, po kterém tak touží – skok do trvalého stavu vyššího vědomí. K němu může dojít až tehdy, když si svou ješitnost dokáže uvědomit.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 12 – ZLOMYSLNOST

Zlomyslnost vyvěrá z hněvu, který zase pochází ze strachu. Reaktivní podoba ješitnosti může používat dar tohoto genového klíče, dar Rozlišování, jako prostředku ke zraňování druhých. Zatímco elitář se stáhne do mlčení ze strachu, aby nevypadal jako slaboch, tito lidé otevřeně používají svůj výrazný hlasový potenciál k tomu, aby ostatním působili bolest. Jako u všech klasických vzorců role oběti se tito lidé cítí pronásledováni svým osudem a reagují zlovolně bez ohledu na to, jako škodu mohou jejich slova či skutky napáchat. GK 12 má v sobě velkou sílu emocí a byl mu dán do vínku talent pro jazyk a komunikaci. Tito lidé moc dobře vědí, jak silou a tónem svého hlasu zmáčknot u ostatních ten správný knoflík. Nikdo jiný neumí tak zranit jako oni. Jejich zákeřnost často není předem promyšlená, leč mívá brutální následky a končí pro ně katastrofou.

DAR 12 ROZLIŠOVÁNÍ TAJEMSTVÍ PRAVÉHO UMĚNÍ

Název tohoto daru, Rozlišování (angl. *discrimination*, *pozn. překl.*), nezní příliš pozitivně, ale když správně pochopíme GK 12, poznáme, že má velkou sílu. Spočívá v tom, že dokážeme rozlišit, kdo je pro nás v životě zdravý. Energie ješitnosti je sebedestruktivní, pokud není ve službách dobré věci, a tou je právě schopnost Rozlišování. Vezmeme svoji ješitnost – potřebu být čistější než ostatní – a proměníme ji v umění. Dar 12 je spojen s uměním – hudbou, jazykem, tancem, dramatem a především s láskou. Láska ukrytá v daru 12 není všezahrnující láskou (jako v GK 25), ale zamilovaností. Je to lidská láska se vším svým doprovodným dramatem, posedlostí, krásou i nebezpečím. Ješitnost miluje jen sama sebe, zatímco Rozlišování znamená milovat lidi a věci vně nás, pro nás příjemné.

GK 12 se týká citů. Pokud je výraznou součástí vašeho hologenetického profilu, necháte se v životě unášet především pocity a emocemi. Váš dar vám umožňuje sdělovat své pocity druhým a děláte to tisíci různými způsoby. Pod silným vlivem tohoto daru dokážete rozpoznávat krásu autentického sebevyjádření, což znamená také rozeznávat, kdy se někdo *nevyjadřuje* opravdově. To z vás dělá pronikavého kritika ostatních. Tento dar však pedantsky nehledá na druhých jejich nedostatky (to patří k nižším frekvencím GK 18); je určen k tomu, aby poukázal na vše, co není autentické. Dar Rozlišování znamená naladit se na vyšší frekvence, což mu dává, vyjádřeno metaforicky, rentgenové oči. Kdykoli někdo něco předstírá nebo něco skrývá, člověk s darem Rozlišování okamžitě pocítí hluboký neklid. Pokud mu něco není po chuti, nedůvěřuje tomu a totéž se týká i lidí v jeho životě. Pro takového člověka je autenticita vším.

Lidé s darem 12 nesednou na lep žádným manipulátorům a idealistům. Chovají velkou úctu k čistotě a jsou od přírody rozvázní. Partnerským programem daru 12 je dar 11 zvaný Idealismus, což znamená, že i oni jsou idealisty, ale chápou, že pravý idealismus musí být vyvážen pragmatismem a rozlišováním, jinak je to jen vzdušný zámek. Dar Rozlišování člověka opravdu vyčleňuje z jeho okolí; nemůže tomu být jinak, protože jeho přirozeností je usilovat o vyšší frekvence. Představuje ten aspekt naší DNA, který neustále hledá něco vyššího a čistšího, což s sebou nese střety s lidmi či projekty ovlivněnými kompromisem. Rozlišování dává lidstvu okusit chuť vyššího řádu působícího v zákulisí života. Proto velmi často nachází svůj výraz v pravém umění. Tito lidé jsou velkými milovníky umění. Dar 12 neohrnuje nos nad ničím, co je autentické, i když to nemusí mít zrovna vábnou formu. Tito lidé jsou velcí znalci a kritici jídla, hudby i jazyka. Stávají se z nich vynikající malíři, hudební virtuosové, básníci, herci a učitelé. Vybaveni svým darem neohroženě vstupují do dramatu života a nechávají jej proudit svými žilami a vyjadřovat svými pocity.

Hloubka citů, kterou tento dar disponuje, nám může mnohé prozradit o směřování lidského druhu. Jsme zde, abychom se naučili vyjadřovat nejhlubší touhy a citová hnutí své duše. Proto se musíme stát mistry jazyka a umění. Jsou to totiž transformační pole, která nám umožňují přesáhnout naše emoce a dotknout se vyšších sfér. Z daru 12 pocházejí největší učitelé lidstva – oni vzácní lidé, kteří dokážou vnímat umění svým srdcem a zároveň předat jeho esenci prostřednictvím jazyka a uměleckého výrazu. Vliv daru 12 vidíme všude tam, kde do světa vstupuje ryzí vášeň. Je spalující a strhující, ale zároveň i vysoce kultivovaná. Tyto lidi žene kupředu ideál čisté lásky – je to touha ukrytá hluboko v jejich duši a jejich činy i slova na svých nejvyšších frekvencích odrážejí krásu a muka tohoto lidského toužení.

Vzhledem ke své spojitosti se štítnou žlázou obsahuje dar 12 vznešené poselství o transformaci a smrti. Všechno velké umění obsahuje tytéž kódy, které se nacházejí v daru 12 – že život rovná se transformace a že smrt je symbolickým posunem od jednoho stavu vědomí do druhého. Tyto pravdy, odedávna zašifrované do velkých komedií i tragédií všech období, do sebe vstřebává naše emocionální tělo a předává je dále. Štítná žláza řídí náš metabolismus a vykazuje obecně značný vliv na množství energie, kterou máme, na nálady a způsob dýchání. Kdykoli se smějeme nebo pláceme, vstupujeme do posvátných sfér transformace. Naším smíchem a slzami proniká do našeho těla transcendentno, aby změnilo chemické prostředí našeho těla a naše vzorce dýchání. Ze všech genových klíčů právě dar 12 představuje mytickou cestu z jednoho stavu do vyššího, kdy stop kodon ukončuje naše ztotožnění s minulostí a dovoluje nám tak transformovat se v něco, co je už navždy zásadně odlišné.

SIDDHI 12 ČISTOTA

POHLICENÍ PRÁZDNOTOU

Lidská touha po opravdové lásce je ve skutečnosti nízkofrekvenčním vyjádřením trvalého stavu existence na vyšší úrovni vědomí. Tento stav, jemuž daly různé kultury různá jména, je naší čistou přirozeností, neposkrvněnou lidskými tužbami a mimo dualistický mechanismus mysli. Pouze vyšší mysl, což je jiný výraz pro srdce, může pochopit význam Čistoty – siddhi 12.

Ješitnost a Čistota se nacházejí každá na jiném konci spektra lidského vědomí. S Ješitností se zamiluje samo do sebe naše nižší já, s Čistotou se do sebe zamiluje vyšší já. Dá se říci, že na frekvencích Čistoty se do nás zamiluje Bůh. A to se může stát, jen když dospějeme do sféry boží lásky. Naše chování, myšlenky, pocity a dokonce i vzduch, který dýcháme, to vše musí vibrovat jediným záměrem – tím, co súfijci nazývají *zamilovat se do milovaného*. Oním milovaným není něco *tam venku* – je to esence naší pravé podstaty a my do ní *padáme* (zamilovat se – anglicky *fall in love*, padat do lásky, *pozn. překl.*), protože sídlí hluboko v našem nitru.

Jak bylo řečeno, ješitnost nás pronásleduje až na konec naší cesty. Je s námi, i když žijeme na vyšší frekvenci daru. Teprve až dosáhneme nejvyššího vrcholu vědomí, nastane ona mystická událost – vzdáme se všeho, co jsme získali. Musíme dospět ke svému zániku. Je to poslední ze tří velkých zkoušek chemické skupiny zvané *Rodina zkoušek*. Tehdy dojde k současnému otevření shora i zdola a my vstoupíme do svatyně nejskrytějšího místa rodin kodonů – do *Rodiny tajemství*. Ale aby k tomuto zázraku došlo, musí být naše nádob naprosto čistá a bez jediného kazu. Čistota je všeobecně nesprávně chápaný pojem. V lidském jazyce jej lze použít ve funkci přídavného jména pro téměř všechno, ale na nejvyšší frekvenci jej lze spojit pouze s jediným slovem – se srdcem. Teprve až si naše srdce konečně rozpomene na svoji původní čistotu, vzdáme se dobrovolně své existence.

Vše ve vesmíru přechovává ve svém jádru tutéž původní čistotu. My všichni jsme úlomky božského krystalu, a zatímco naše formy procházejí procesem vybrušování, vědomí si naším prostřednictvím začíná připomínat samo sebe. I ty nejkřutější bytosti skrývají ve svém jádru zářivě čisté srdce, což vpravdě znamená, že zlo neexistuje. Existují pouze různé vývojové úrovně hustoty. To je to velké tajemství, které máme ztělesnit zde, v Rodině tajemství. Staří alchymisté pokládali krční centrum za místo nejvyššího zasvěcení. V indickém čakrovém systému je krční čakra zvaná *visuddha* považována za sídlo očisty vyššího vědomí. Všechna nižší centra včetně srdečního se sbíhají a čistí v hrdle. Z tohoto pohledu je krční čakra hranicí mezi věděním a nevěděním. Podobně v židovské Kabale představuje hrdlo neviditelnou sféru zvanou *daath*, propast. Tuto propast je nutno překročit, má-li v nás zazářit vyšší vědomí, a překročení smrti je symbolickým propuštěním všeho pracně nabytého věděním. V této vrcholné očistné fázi se setkáme se svou smrtí a znovu se narodíme do vyšších sfér.

Ten, kdo překročil tuto pomyslnou propast a vstoupil do sféry siddhi 12, se stává opět dítětem. Svým srdcem dokáže vnímat božské za hranicí svých tužeb a všech koncepcí, a přitom být stále hluboce lidský, obdařený hlasem za hranicí slov. Okolí vnímá takového člověka, jako by doopravdy nepatřil do tohoto světa, přestože je tím nepřirozenějším projevem lidství. Tělo těchto lidí může být sešlé, ba přímo ošklivé, ale jejich srdce naplno prozpěvuje pravdu své ryzí podstaty. Lidé manifestující toto siddhi často žijí velmi prostým životem zcela bez povšimnutí okolí. Krácejí světem tíše a nenápadně, leč nepřestávají ostatním svou existencí připomínat, že v lidském těle může přebývat dokonalá čistota.

Pokud si chceme pohrávat s frekvencí siddhi 12, stačí jen nezapomínat na své srdce. Pod vrstvami karmy, zděděných strachů a nevyhnutelných zranění z dětství bije střípek velkého vesmírného srdce a my si dokážeme připomenout jeho čistotu. Jeho barvou je bílá, ta nejbělejší ze všech bělob, neboť je to věčné dítě v nás. Je to ta naše část, kterou si prostě musíme zamilovat. Dívat se na svět očima siddhi 12 znamená vidět všechny lidi přes stěny této křišťálově čisté nádoby – to je vše, co jsme schopni v druhých vidět. Avšak v okamžiku, kdy zaujmeme negativní pohled, duch siddhi 12 v nás se rozplyne.

V říši jazyka se čistota stává poezií, v říši myšlenek se čistota stává esencí. Když zkombinujeme jazyk s myšlenkou, obdržíme univerzální kódy pro vzestup za hranice mentální roviny. Slova nesoucí pojmenování šedesáti čtyř siddhi ve skutečnosti nejsou slovy v běžném slova smyslu – jsou to brány do sfér vyšší frekvence. Slovo Čistota má esenci, která má na vibrační rovině velmi mocný zvuk. Takže když

si toto slovo budete stále znovu opakovat v srdci i v mysli, ucítíte ve svém srdci přebývat jeho kvalitu. Nejedná se zde o afirmaci. Tohoto pocitu není možné dosáhnout prostřednictvím nějaké techniky. Je potřeba být připraven ve svém srdci; aby člověk procítil tento zázrak, musí milovat toto slovo i vše, co vyjadřuje. Slova užitá poeticky a vibrující v srdečních komorách mají moc proniknout vrstvami strachu, které obalují srdce ostatních.

Pročištěná myšlenka má ještě větší sílu. Vyslovené slovo používá zvuk, což omezuje jeho dopad na náš solar plexus (zvukové vlny nakonec vyrchají), zatímco nevyslovené slovo obalené v myšlence má schopnost cestovat prostorem nepředstavitelnou rychlostí bez ohledu na překážky. Čistá myšlenka se šíří prostorem a doslova se odráží od stěn našeho vesmíru (jen čistá láska dokáže protrhnout stěny vesmíru – viz GK 25). Proto se čistá myšlenka dotýká všech úrovní stvoření a bytostí téměř okamžitě. Je jako kostka cukru vhozená do horkého čaje; během chvilky prostoupí celý obsah šálku. Na jisté úrovni nás čistota myšlení přivede až na okraj *hyperprostorů**. Čím více dovolíme svým myšlenkám, aby byly prostoupené božstvím, tím dříve celá naše bytost dosáhne jakési *únikové rychlosti*. Na jisté úrovni frekvencí se prostě rozpustíme ve velkém šálku čaje! Přesáhneme mysl tím, že s myslí splyneme v jednotu. Paradoxem je, že splynutím v jednotu s myslí přestává naše mysl existovat. A to je symbolický význam terminačního kodonu – přivést nás na konec naší individuální existence a odhalit, co je ješitnost ve skutečnosti: iluze, že jsme oddělení. Jsme tak čistí, že není možné, abychom existovali jako něco jiného než existence samotná. Překročením velkého kosmického krčního centra nás pohlí sám život.

* Start kodon je signál, který určí, odkud má genetická informace začít (iniciální kodon), zatímco stop kodon určuje, kde má skončit (terminační kodon). Terminační kodon představuje jakousi tečku za větou, tj. za syntetizovanou bílkovinou.

** Hyperprostor – nadprostor nebo také subprostor je ve sci-fi literatuře prostor odlišný od našeho vesmíru (v některých případech vzdálený v další prostorové dimenzi), do kterého lze vstoupit pomocí nějakého energetického pole nebo zařízení obývacího prostoru.